

er ikke nogen retfærdig Bedømmelse af det tyske Forslag, og den bliver ikke retfærdiggjort ved, at den højtærede Minister spiller min Partifælle Worms' fortræffelige Tale ud imod mig, thi den højtærede Minister fortier, at Worms udtalte noget, der i og for sig er afgørende for Bedømmelsen af dette Forslag. Han sagde nemlig: „Vi konstaterer med Tilfredshed fra socialdemokratisk Side, at Staten nu er blevet klar over, at vi maa værne de svage mod de stærke.“ Det er ogsaa der, det tyske Forslag har sin store Betydning; det skridder ind til Forsvar for de svage overfor de stærke. Jeg vil ikke benægte, at Forslaget er kædet sammen med et Skatteforslag. Det fremhævede jeg jo ogsaa udtrykkeligt, da jeg havde Ordet. Socialdemokratiet kritiserede Forslaget, fordi det var et maskeret Skatteforslag, og fordi det var en urimelig Sammenblanding af Statsdrift og Monopoldrift. Men Hovedformaalet var dog det andet, saaledes som man ogsaa kan læse i Motiverne, og saaledes som Statssekretær Kühn udtalte det. Den højtærede Minister sagde, at Kühn var ikke Minister. Jeg ved ikke, om det er paa Standens Vegne, at den højtærede Minister føler sig krænket ved den Benævnelse af Hr. Kühn. Han er i alt Fald Gehejmerraad, det tilføjes i Rigsdagstidenden, hver Gang han har Ordet. Han fremhævede udtrykkeligt i sin Tale, at Formaalet med Forslaget først og fremmest var at frigøre sig for Petroleumstrusten og derved sikre det tyske Riges Befolkning billig Petroleum. Først i anden Række kom Spørgsmaalet om at skaffe Staten nogen Indtægt. Den højtærede Minister opgjorde denne Indtægt til 30 Millioner. Jeg er ikke ganske klar over, hvor den højtærede Minister faar disse 30 Millioner fra. I selve Forslaget og den Skala, der er kædet til det, kommer man kun til 23 Millioner, og det er endda først, naar den tyske Befolkning bruger 900 Millioner Liter Petroleum aarlig, og naar Monopolselskabet kan trykke Prisen ned til 17 Pfennig. Skal man op paa 30 Millioner, maa Selskabet trykke Prisen ned til 16 Pfennig; men for at det skulde kunne ske, maatte man, da man skal betale 6 Pfennig i Told, kunne købe Petroleum for 10 Pfennig, noget, som jeg ikke tror lader sig gøre. Der er derfor ikke større Udsigt til, at det tyske Rige skal kunne naa op til en Indtægt af 30 Millioner ved det nævnte Forslag, og det saa meget mindre, som Forbruget af Petroleum ikke er 900 Millioner

Liter. Det har ganske vist været oppe derover, men det er i de senere Aar stadig dalet. I Forslaget gaar man ud fra, at 1915 vil Forbruget være meget betydelig under 900 Millioner Liter, og i 1920 skal det ikke en Gang være 800 Millioner Liter.

Jeg tror derfor, at mine Tal og den Maade, hvorpaa jeg har karakteriseret det tyske Forslag, er fuldstændig rigtig. Den højtærede Minister kom et Par Gange ind paa Petroleumsprisen, og det var i og for sig det Afsnit, der havde mest Interesse i den højtærede Ministers Tale. Han sagde: „Jeg vil gerne sige, at jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt egentlig Petroleum er saa meget dyrere her i Landet end andre Steder“, og han føjede senere til: „for det er ikke sikkert, at Prisen er saa overmaade høj i Forhold til, hvad der forlanges paa Verdensmarkedet.“ Jeg maa sige, at det er et saare vanskeligt Spørgsmaal at opgøre, hvor dyr Petroleum er her i Landet i Forhold til andre Steder. Den Statistik, der er skaffet til Veje, er meget modstridende og selvmodsigende, man kan ikke bygge ret meget paa den. Den store Statistik, der ledsager det tyske Forslag, yder ikke meget til Bedømmelsen af Petroleumspriserne i Danmark kontra andre Lande. Det ærede Medlem fra Æbeltoft har skaffet nogle Tal til Veje fra December 1912. Det er for saa vidt de mest interessante, men heller ikke de siger saa uhyre meget. Det fremgaar af dem, at Prisen paa Petroleum ufortødtet pr. 100 kg var i December 1912 i København 14,80, i Christiania 15,19, i Stockholm 14,85, i Stettin 15,00, i Hamborg 11,56, i Rotterdam 14,54, i Antwerpen 13,61 og i London 14,15. Man vil deraf se, at Prisen i Hamborg er betydelig lavere end andre Steder, saaledes 3,24 lavere pr. 100 kg end her i København. Hvad Aarsagen hertil har været, er der ingen, der har givet nogen rigtig Forklaring paa. Statistisk Bureau forstaaer ikke, hvad Aarsagen er. Men det er en Kendsgerning, at Petroleum er saa meget billigere i Hamborg end her i København. Prisen er billigere i London og Antwerpen, medens den i København, Stockholm og Christiania er omtrent ens, hvad der er meget forstaaeligt, eftersom det er det samme Selskab, der forsyner de tre skandinaviske Lande med Petroleum. Statistisk Bureau har tilstillet mig nogle andre Tal, som i og for sig ikke siger saa overordentlig meget. Det opgiver Prisen i Tyskland i 1911 til 12,82 Pf. pr. Pot og i København til 13,5.